

ת"פ 45433/06/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 45433-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד אבי דהן
נגד
פלוני באמצעות ב"כ עו"ד אלי אביב
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת איום, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכתב האישום עולה כי ביום 01/05/19 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, התקשרה הגב' ב.ז, גרושתו של הנאשם (להלן: "המתלוננת") לנאשם, והחל ביניהם ויכוח בעניין הסדרי הראייה.

בהמשך לאמור, בשעה 17:30 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם למתלוננת, החל לצעוק, דרש לראות את הבנות, ואיים על המתלוננת באומרו לה כך: "תקשיבי לי טוב, ב' אל תדליקי אותי בא אני בדרך ל... רוצה אני אחכה לך ליד הדלת של הבית... תזמיני לי משטרה אני אזמין לך עבריינים שיחסלו אותך יא בת שרמוטה עם מי את חושבת שיש לך עסק כוס אמא שלך יא זונה... אל תדאגי אני אדאג לזה שהבנות לא יהיו איתך...".

הסדר הטיעון

2. ביום 03/10/19 הודה הנאשם, כאמור, בעובדות כתב האישום, והוסכם כי יורשע ויופנה לקבלת תסקיר בטרם טיעון פתוח לעונש.

ב"כ הנאשם ביקש כי התסקיר יתייחס אף לאפשרות להמליץ על הארכת התנאי אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. בשל מצבו הנפשי המורכב של הנאשם, אשר אף אושפז למשך מספר ימים במחלקה פסיכיאטרית, הוגש תסקיר בעניינו אף ביום 29/10/20, וזאת לאחר התייצבות מצבו.

מתסקיר זה עלה כי הנאשם בן 39, גרוש ואב ל-2 בנות בגילאים 4 ו-9, מתמודד עם מחלת נפש.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, שירת שירות צבאי מלא, בהמשך השתלב בעבודות זמניות כשביניהן תקופות אבטלה ממושכות.

לנאשם עבר פלילי ותלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בגין ביצוע עבירות איומים ותקיפת בת זוג. בשיחה עמו התייחס הנאשם לעבירות אלה בצמצום ובשטחיות. עוד עלה מהתסקיר כי במהלך השיחה עם הנאשם, בלט הקושי של הנאשם לגלות סבלנות ואורך רוח ולנהל שיח.

הנאשם שלל שימוש בסמים או אלוהול, אך שירות המבחן התרשם מבעיית התמכרות להימורים.

הנאשם תאר כי במהלך חיי הנישואין עם המתלוננת עלו קונפליקטים בשל הקושי של המתלוננת להשלים עם 'אהבתו' למשחקי הימורים, ותאר שימוש שלו בשפה אלימה ועוינת אשר נבעה מחוסר הסכמתו לאופן בו בחרה להתלבש ולבלות, וגילה כלפיה חשדנות וחוסר אמון.

באשר למתואר בעובדות כתב האישום טען הנאשם כי לא זוכר את תוכן השיחה, אך לא שולל כי ייתכן שאיים על המתלוננת בשל תסכול וכעס שחש בשל סירוב המתלוננת לאפשר לו להיפגש עם הבנות מעבר להסדרי הראייה שנקבעו.

משיחה עם המתלוננת, טכנאית ציוד רפואי בבית חולים, בת 35, עלה כי טרם הנישואין לא הייתה מודעת למחלתו, ומיד לאחריהם התדרדר מצבו והוא אושפז. המתלוננת תארה כי הנאשם נהג להעיר לה על לבושה וכי התנהג אליה באלימות כאשר הגבילה את סכומי הכסף עליהם הימר - וכי על רקע האמור פנתה להליכי גירושין. המתלוננת שללה חשש מפני הנאשם כיום, וטענה כי הקשר ביניהם היום קונקרטי.

לאור כל המפורט, ובין היתר נוכח אי ההקפדה על הטיפול התרופתי אשר מוביל לחוסר יציבות נפשית, לצד נוקשות חשיבתית, עמדות קורבניות, קושי בוויסות העצמי ובראיית צרכי האחר, והתמכרותו להימורים - התרשם שירות המבחן מסיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה. הצעת שירות המבחן לשלב הנאשם בטיפול נדחתה על ידו.

משכך, הובהר כי אין לשירות המבחן יכולת לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, וכי אם יגלה במהלך הדיון נכונות לשתף פעולה - ימליצו על דחייה למשך 3 חודשים לצורך בניית תכנית התואמת לצרכיו.

4. על אף שמתסקיר שירות המבחן עלה כי מדובר בנאשם בעל מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות אלימה, שנמנע מלהיעזר בגורמי הטיפול - לבקשת ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לשתף פעולה בהליך טיפולי, ולאחר ששמעתי את הנאשם באופן בלתי אמצעי מצהיר על שיפור במצבו והתמדה בנטילת הטיפול התרופתי, ובהיעדר התנגדות מטעם ב"כ המאשימה - הפניתי את הנאשם לקבלת תסקיר משלים.

מתסקיר שירות המבחן מיום 02/03/21 עלה כי בפגישה עם הנאשם הוא היה מוצף רגשית ונסער, והביע כעס על המלצת שירות המבחן ובכלל. הנאשם טען כי מעוניין להשתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרות, וזאת מאחר והסתבך בחובות כלכליים בגין הימוריו, גם בשוק האפור, והביע עניין אף בהשתלבות בקהילה טיפולית המותאמת לתחלואה כפולה אשר נותנת מענה הן לתחום ההימורים והן למצבו הנפשי.

המתלוננת טענה בשלב זה כי מרגישה הרעה במצבו הנפשי של הנאשם, כי נקלע עמה לעימותים מילוליים רבים ונוהג להסית את הבנות כנגדה, וכן כי אם יגיע לביתה כאשר בין זוגה לא במקום - תרגיש מאוימת.

גם אמו של הנאשם תארה החרפה במצבו הנפשי של הנאשם, ותארה קושי בהתמודדות עמו והתפרצויות זעם.

בהמשך למפורט, חומר בעניינו של הנאשם נשלח לקהילת "אילנות" בנתניה, קהילה סגורה לתחלואה כפולה המתאימה לצרכיו, אולם הנאשם טרם זומן לראיון קליטה, וזאת לאור העובדה שהקהילה הייתה מלאה והייתה קיימת לה רשימת המתנה ארוכה.

במצב דברים זה, לאור ההתדרדרות במצבו אך גם בשים לב למוטיבציה ראשונית, גם אם חיצונית, להשתלב בטיפול וחששו של הנאשם מההליך הפלילי והשלכותיו - סבור שירות המבחן כי בשלב זה לא ניתן ליתן המלצה שיקומית בעניינו, והומלץ לדחות הדיון למשך 3 חודשים נוספים לצורך המשך הקשר עם הנאשם, בחינת מידת שיתוף הפעולה מצדו, ואפשרות קידום שילובו בקהילה טיפולית.

לאור המפורט, בהסכמת ב"כ המאשימה ולבקשת ב"כ הנאשם והנאשם - הורתי על דחיית הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים, וזאת לצורך בחינת אפשרות שילובו של הנאשם בטיפול מתאים.

5. מהתסקיר המשלים אשר הוגש ביום 20/06/21 עלה כי הנאשם לא השתלב עדיין בקהילה הטיפולית מסיבות שאינן תלויות בו. אמו של הנאשם דיווחה כי חלה רגיעה במצבו, אך כי עדיין לא נוטל את הטיפול הרפואי כנדרש, אלא אך באופן חלקי כאשר לא מקבל זריקות שאמור לקבל אחת לחודש.

בפגישות עם הנאשם היה הנאשם רגוע ונינוח יותר וטען כי התחיל לעבוד באבטחה בשעות הלילה. הנאשם טען כי לא היה במעקב פסיכיאטרי לאחרונה, וכי נוטל את הטיפול התרופתי, למעט הזריקות. כמו כן, תאר כי מאחר ועובד בערבים - מהמר פחות, ובשל ההפחתה בהימורים - לא בטוח שמעוניין להשתלב בקהילה טיפולית ארוכת טווח לצורך גמילה, וכי מעוניין לסיים את ההליכים הפליליים.

על אף האמור, בפגישה נוספת שהתקיימה איתו, בסמוך לכתיבת התסקיר, הצהיר הנאשם כי מעוניין לנסות ולהשתלב בהליכי גמילה, מבין כי יתקשה לעמוד במחויבותו לעבודות שירות, וטען כי מבין את חשיבות הליך הגמילה לחייו, בהווה ובעתיד.

בשיחה עם המתלוננת עלה כי הנאשם לא מאיים עליה ולא נהג כלפיה באלימות לאחרונה, וכי אין כל תקשורת ביניהם, למעט בענייני הסדרי הראייה.

שירות המבחן ציין כי במהלך תקופת הדחייה התחזק הרושם כי המוטיבציה של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי משמעותי מונעת ברובה ממניעים חיצוניים וחשש מפני ההליך הפלילי. עם זאת, סבורים כי נכון למנף את ההליך הפלילי לצורך התגייסות לטיפול ועל מנת לבחון האם עומד אחר הצהרותיו לקבל סיוע. בשלב זה צוין כי נערכים מאמצים לתאם עבור הנאשם ראיונות קבלה בשתי מסגרות טיפוליות מתאימות - "אילנות" או "קרית שלמה".

על מנת לבחון אפשרות שילובו של הנאשם במסגרות האמורות, ומאחר שבהיעדר הליך שיקומי משמעותי ואינטנסיבי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה וניהול אורח חיים התמכרותי - הומלץ לדחות הדיון בחודשיים נוספים.

בהיעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה, לבקשת ב"כ הנאשם, ולאחר שהנאשם הצהיר כי מעוניין לשתף פעולה ולהשתלב בהליך טיפולי - נדחה מועד הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים פעם נוספת.

6. מהתסקיר המשלים אשר הוגש ביום 27/10/21 עלה כי הנאשם חווה שביעות רצון מניהול חייו, ממשיך לעבוד בלילות באבטחה, מהמר פחות ונוטל טיפול תרופתי. הנאשם ממשיך לבטא מוטיבציה ראשונית ביותר להשתלב בקהילה טיפולית, אינטנסיבית לצורך גמילה מהתמכרות, אולם הביע חשש לגבי ביקורי בנותיו, משך השהות, המרחק ועוד.

עוד דווח כי הנאשם טרם נקלט בהליך גמילה מסיבות שאינן תלויות בו.

המתלוננת שיתפה כי כיום הנאשם לא מאיים עליה או נוהג כלפיה באלימות כלשהי, והתקשורת ביניהם מתנהלת רק בהודעות.

לאור המפורט, התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מסייע לנאשם לגייס כוחות לטובת הליך שיקומי, כמפורט, אולם שב על התרשמותו כי ללא הליך טיפול משמעותי ואינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית - קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה והמשך ניהול אורח חיים התמכרותי.

לאור המפורט, סבור שירות המבחן כי נכון יהיה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, אשר במסגרתו יערכו מאמצים לשלבו בקהילה טיפולית במידה והטיפול בקהילה לא יצלח.

באשר להטלת צו של"צ, עלתה התלבטות כאשר מחד גיסא קיימת חומרת העבירה והחזרתיות בהסתבכויותיו, ומאידך גיסא קיים מצבו המורכב של הנאשם, כמפורט, והצורך לנתב כוחותיו להליך טיפולי, לצד הנסיגות שחווה לעיתים במצבו הנפשי אשר עלולות להקשות עליו בהתמדה בביצוע השעות.

עוד המליץ שירות המבחן להורות על הארכת התנאי, וזאת על מנת שיהווה גורם מרתיע, בכפוף לצו המבחן, וכן על הטלת התחייבות.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר.

בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, וכן לעובדה כי בוצעה 5 חודשים בלבד לאחר שהוטל על הנאשם מאסר מותנה בגין ביצוע עבירה דומה.

בתוככי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני-נמוך, לצד הפעלת המאסר המותנה, במצטבר, הטלת מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

בטיעוניה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, ולכך שמתסקירי שירות המבחן עולה כי אף לאחר זמן כה רב שהתיק מתנהל - לנאשם מוטיבציה ראשונית וחיצונית בלבד להשתלב בהליך שיקומי. כמו כן, הפנתה לכך שבסופו של יום - הנאשם טרם השתלב בקהילה טיפולית וטרם ניתן מענה לצרכיו הטיפוליים.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה, וכן הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם **(ת/1)** ואת גזר הדין הקודם בעניינו אשר במסגרתו הוטל עליו המאסר המותנה **(ת/3)**.

8. ב"כ הנאשם לא טען למתחם ענישה מסוים, אלא אך עתר לכך שבית המשפט ימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת בכדי לאפשר לנאשם להמשיך בחיי השגרה השקטים אשר מנהל מזה שנתיים.

לטענת ב"כ הנאשם, בשל מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם, כל זעזוע בחייו צפוי להוביל להתפרצות חדשה, והפנה לכך שהנאשם לא מצוי כיום בקשר עם המתלוננת.

מתחם העונש ההולם

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, במידה ונקבע כי אין מקום לחורג ממתחם העונש, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. במקרה זה מדובר באירוע אחד אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש

ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה הוא השמירה על שלוותו של האדם ותחושת הביטחון וחירות הפעולה של הציבור בכלל והמתלוננת בפרט.

יפים לעניין זה דברי כב' הש' בייניש ברע"פ 2038/04 לם נגד מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 105, 96 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסויימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

13. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני, וזאת מאחר ועל אף שמדובר באירוע יחיד ולא באירוע מתמשך, הנאשם ביצע העבירה כלפי גרושתו, אם בנותיו, תוך הפניית מלל בוטה שיש בו איום של ממש.

14. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1738/15 שוקרי נגד מדינת ישראל (11/03/15) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע 2 עבירות איומים ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד גרושתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 3-9 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא נפל פגם בפסקי הדין שניתנו על ידי הערכאות הקודמות.

ב. ברע"פ 7413/14 דוד נגד מדינת ישראל (17/11/14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים, וזאת במצטבר. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם כך שהורה כי הפעלת המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם תרוצה בחופף למאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו חורג ממדיניות הענישה.

ג. ברע"פ 1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25/06/08), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים אשר הוטל על נאשם נעדר עבר פלילי שאיים על גרושתו במסגרת ויכוח בינו לבינה בעניין הסדרי הראייה. בית המשפט העליון קבע כי לא מצא כל סטייה מנורמת הענישה המקובלת בגין עבירה זו.

ד. בעפ"ג (מרכז) 28500-08-14 טלה נגד מדינת ישראל (09/12/14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, בית המשפט דחה את ערעורו של נאשם, בעל עבר פלילי בגין ביצוע עבירת אלימות כנגד אותה מתלוננת, אשר לאחר שמיעת הוכחות הורשע בביצוע 2 עבירות איומים כנגד פרודתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר

חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מרכז) 52083-12-10 קפ"ש נגד מדינת ישראל (02/02/11) בית המשפט דחה ערעור על גזר דין בו הוטל על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד בעבירות דומות, 7 חודשי מאסר בפועל, במקביל להפעלת מאסר מותנה למשך 9 חודשי מאסר, בגין איומים כלפי גרושתו.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לאירוע, להיות הנאשם מבצע יחיד, ולעובדה כי המתלוננת, כאמור, היא גרושתו ואם ילדיו.

כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע את העבירה בזמן שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה, כשבהתאם לפסיקה עובדה זו היא חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אשר יש בה כדי להשליך על מתחם העונש ההולם שיקבע לגבי אותה עבירה "שנעברה בנסיבות של רמיסת תמרורי אזהרה שעמדו בפני העבריין".

[ראו: ע"פ 328/20 פלוני נגד מדינת ישראל (07/06/20)]

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

ברי כי למצבו הנפשי של הנאשם, כמפורט בהרחבה לעיל, ניתן משקל משמעותי בטרם הכרעה באשר לעונש שיוטל עליו, אולם מאחר והנאשם לא שולב בהליך שיקומי משמעותי, הנאשם לא התמיד בטיפול במצבו הנפשי ועדיין קיימת הערכת סיכון משמעותית בעניינו - אין מקום לחרוג ממתחם העונש שנקבע.

העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - כמפורט בהרחבה לעיל, קיימת אפשרות לפיה הטלת מאסר בפועל, ואף לריצוי בדרך של עבודות שירות - תפגע בנאשם, וזאת בשים לב למצבו הנפשי המורכב.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב- הנאשם הודה בביצוע העבירה, אולם מתסקיר שירות המבחן עלה כי לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו. עוד עולה כי הנאשם לא הביע מוטיבציה פנימית ברורה להשתלב בהליך טיפול, אם כי עיכוב בשילובו בטיפול בשלב זה נבע

מסיבות שאינן תלויות בו והנאשם הצליח לאחרונה להשתלב במסגרת עבודה.

ג. עברו הפלילי של הנאשם - עיון/בת/1 ובת/3 מעלה כילנאשם הרשעה קודמת בגין ביצוע עבירת אלימות כלפי המתלוננת בתיק זה והוא ביצע את העבירה עת תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה שלא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

19. משכך, במקרה זה אף יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד וזאת בשל העובדה שהנאשם שב לבצע עבירת איומים, כנגד גרושתו, וזאת על אף מאסר מותנה שהוטל עליו בגין ביצוע עבירה זהה כ-5 חודשים קודם לכן.

20. באשר לשאלת הארכת התנאי כפי שהמליץ שירות המבחן - **סעיף 56(א) לחוק העונשין** מאפשר לבית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי **"אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"**.

בעפ"ג **57657-03-17 מדינת ישראל נגד נזאל (30/03/17)** הודגש כי **"...הפסיקה חזרה וקבעה כי מאסר מותנה מהווה מנגנון הרתעתי שנועד להזהיר את הנאשם מפני חזרה על מעשים אסורים וכי כאשר אותו מנגנון אינו מצליח למנוע את החזרה על העבירות - ככלל יש להפעיל במלואו את הרכיב העונשי של המאסר המותנה... במקרה הנוכחי ומבלי להמעיט במשקל שיש לתת לנסיבות האישיות של המשיב - לא שוכנענו כי המדובר במצבים אשר בהם מוצדק לתת למשיב הזדמנות נוספת ולהימנע מהפעלת המאסר על תנאי ובמיוחד כאשר לא הונחו נתונים אשר יכולים ללמד על כך שהמשיב הפנים את משמעות ההתנהגות הפלילית"**.

במקרה המונח לפניי, על אף מצבו הנפשי של הנאשם, חלוף הזמן ותקופות בהן דווח על רגיעה במצבו ובמערכת היחסים בינו לבין המתלוננת, אינני סבורה כי זהו המקרה בו יש להורות על הארכת התנאי.

כאמור, מדובר במי שביצע את העבירה חודשים ספורים בלבד לאחר שהוטל עליו עונש המאסר המותנה.

בנוסף, שירות המבחן העריך לאורך כל ההליך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות ללא שילוב הנאשם בהליך טיפול משמעותי. אמנם הליך זה לא יצא לפועל עד עתה בשל סיבות שאינן קשורות בנאשם, עם זאת עד עתה המוטיבציה של הנאשם להשתלב בטיפול היה נותר חיצוני בלבד.

לא זו אף זו, על אף שהנאשם יכול היה להתמיד בטיפול הנוגע למצבו הנפשי, טיפול זה נעשה על ידו באופן חלקי בלבד.

משכך, כאמור, לא מצאתי שקיימות נסיבות חריגות אשר בגינן לא יהיה צודק להפעיל את המאסר המותנה. עם זאת, לאור מצבו הנפשי של הנאשם, שוכנעתי כי ניתן להורות על ריצוי המאסר המותנה בחופף למאסר אשר יוטל על הנאשם ובדרך של עבודות שירות ככל שימצא כשיר לכך.

21. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט בהרחבה, אך גם בשים לב לעברו

הפלילי ולעובדה כי בפועל לא שולב בהליך טיפולי, ולסיכון הקיים לביצוע עבירות אלימות דומות בהיעדר טיפול - שוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני של מתחם, היינו הטלת מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

חרף האמור, מדיווחי הממונה על עבודות השירות עלה כי על אף שתואמו לנאשם 2 מועדים לראיון התאמה במהלך חודש מרץ 2022 - הנאשם לא התייצב.

במועד הדיון אשר התקיים ביום 14/04/22 טען ב"כ הנאשם כי הנאשם שהה במרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב במועדים אליהם זומן, והציג מסמך לפיו זה שוחרר מהמרכז רק יומיים טרם מועד הדיון. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם להפניית הנאשם, פעם נוספת, לממונה על עבודות השירות. בהיעדר התנגדות מטעם ב"כ המאשימה - הופנה הנאשם, לבדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות, פעם נוספת.

ביום 16/05/22 הוגש דיווח נוסף מטעם הממונה על עבודות השירות ממנו עלה כי גם למועד נוסף אליו זומן הנאשם בחודש מאי - לא התייצב הנאשם.

בהמשך לאמור, ביום 03/06/22 הגיש בא כוח הנאשם תגובתו, ממנה עלה כי ביום 21/04/22 אושפז הנאשם פעם נוספת, וזאת עד ליום 28/04/22. לטענתו, מאז ששוחרר, 'לא חזר הנאשם לעצמו' וממשיך לסבול מתופעות שונות ובהם הזיות שמיעה, תחושת בלבול וחוסר בהירות מחשבית, ברמה שאומנם איננה מחייבת אשפוז נוסף, אך כזו שגרמה לו לא להתייצב לבדיקת ההתאמה. ב"כ הנאשם ציין כי נעשתה פנייה נוספת לקביעת מועד חלופי - אולם נטען כי מועד שכזה לא יקבע טרם מועד הדיון הקבוע לשימוע גזר הדיון.

ממכתב השחרור אשר צורף לתגובה עלה כי בקבלתו התנהג הנאשם בצורה לא מאורגנת וביקש עזרה. כמו כן, עלה רושם למצב פסיכוטי חריף והנאשם אושפז בהסכמה לאחר שאף תיאר שמיעת קולות.

הנאשם שוחרר עם המלצה להמשך טיפול תרופתי, הכוללת אף זריקה ארוכת טווח, והמשך מעקב בקופת החולים.

עוד דווח ביום 16/08/22, על ידי בא כוח הנאשם, כי ביום 31/07/22 הופנה הנאשם על ידי יחידת ברקאי לפסיכיאטר המטפל על מנת להמציא אישור כי כשיר לבצע עבודות שירות. תשובת הפסיכיאטר הייתה כי "לא עוסק בתחומים אלה" ושלח הנאשם לדרכו, ובהיעדר כל מסמך שניתן יהיה להציג - לא חזר הנאשם ליחידת ברקאי. ב"כ הנאשם צרף מסמך מיום 06/05/18 ממנו עולה כי לנאשם נקבעה דרגת אי כושר של 100% לצמיתות מחודש מרץ 2018. אף מחוות דעת הממונה מיום 06/09/22 עולה כי אכן בהיעדר מסמך מטעם הפסיכיאטר המטפל - לא ניתן להעביר חוות דעת בעניינו של הנאשם.

במצב דברים זה, עולה השאלה האם בשל מצב רפואי בגינו לא היה מסוגל הנאשם אפילו להתייצב לראיון לבחינת התאמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות ולאחרונה אף לא הצליח לקבל מענה הולם מצד הפסיכיאטר המטפל, כמפורט - ראוי וצודק להורות על ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח?

סבורני כי במקרה זה התשובה לשאלה זו היא שלילית, ואנמק.

כב' השופט, כתוארו אז, א' רובינשטיין ברע"פ 1/09 אסרף נגד מדינת ישראל (17/03/10) קבע כך: "נציין כי במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) ב'זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים', אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר".

[ראו גם: ע"פ 2383/16 חמזה נגד מדינת ישראל (02/01/17) וע"פ (מחוזי ירושלים) 2208/10 גולדציאן נגד מדינת ישראל (06/05/10)].

דהיינו, יתכנו מקרים בהם על אף ההצדקה מלכתחילה להטיל מאסר בדרך של עבודות שירות על נאשם, ככל שהעדר התאמה לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות נובע ממצב רפואי, לא יהיה זה צודק להורות על שליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריא.

במקרה דנן, כמפורט לעיל, מצבו הנפשי של הנאשם ואשפוזו מעת לעת בבית החולים לצורך טיפול מנעו ממנו להתייצב לפני הממונה וכיום, לטענת בא כוחו, בהעדר שתוף פעולה עם הרופא המטפל לא ניתן היה לבחון התאמתו לבצע עבודות שירות, אם המל"ל הכיר בדרגת אי כושר משמעותית בעניינו.

כשאלה פני הדברים, כאמור, באתי לכלל מסקנה כי לא יהיה זה מוצדק בשל מצבו הרפואי של הנאשם להטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריא ואני מסתפקת בענישה צופה פני עתיד.

עם זאת, לאור ההקלה המשמעותית בענישה זו, ובהעדר התאמה של הנאשם לריצוי עונש בדמות צו של"צ, רכיבי הענישה הכלכליים יהיו משמעותיים.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאריכה המאסר המותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 25/12/18 במסגרת ת"פ 22597-02-18, וזאת למשך שנתיים מהיום.

2. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

3. קנס בסך 1000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם תוך 6 חודשים מהיום.

4. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, וזאת למשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח אלול תשפ"ב, 14 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.